

สำเนา

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ว่าด้วยการสอบสวนทางวินัย การลงโทษ การสั่งพักราชการ และการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
พ.ศ. ๒๕๕๒

เพื่อให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการในการสอบสวนพิจารณาดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการและ
พนักงานสถาบัน ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๑๗, ๔๖, ๔๙, ๕๓ และ ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน
สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน
สถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับ กฎ ก.พ.อ. ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๔๙) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ว่าด้วยความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง
ประกาศ ก.พ.อ. ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่อง มาตรฐานการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัย
ข้าราชการ ประกาศ ก.พ.อ. ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เรื่อง มาตรฐานการดำเนินการทางวินัยแก่
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งพ้นจากราชการไปแล้วอันมิใช่เพราะเหตุตาย ประกาศ ก.พ.อ. ลงวันที่
๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่อง มาตรฐานการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนของข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และมติสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๒
เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ว่าด้วยการสอบสวน
ทางวินัย การลงโทษ การสั่งพักราชการ และการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน”	หมายถึง	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
“สภาสถาบัน”	หมายถึง	สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
“อธิการบดี”	หมายถึง	อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
“ข้าราชการ”	หมายถึง	ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดสถาบัน-

บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

“พนักงานสถาบัน” หมายถึง บุคคลซึ่งสถาบันได้จ้างตามข้อบังคับว่าด้วยการ
บริหารงานบุคคลพนักงานสถาบัน

ข้อ ๔ ในกรณีที่ไม่มีการปฏิบัติในการสอบสวนพิจารณาดำเนินการทางวินัยกับบุคลากรประเภทอื่นของสถาบันเป็นการเฉพาะ ให้นำบทบัญญัติในข้อบังคับนี้ไปใช้ดำเนินการโดยอนุโลม ยกเว้นการสอบสวนแก่ผู้ที่พ้นจากราชการหรือพ้นจากการปฏิบัติงานไปแล้วอันมิใช่เพราะเหตุตาย

ข้อ ๕ ในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดข้องในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ เมื่อปรากฏว่า ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้ใดถูกกล่าวหา โดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดวินัย หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่า ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันกระทำความผิดวินัย ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยโดยพลัน เว้นแต่เป็นกรณีการกระทำที่มีโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งอธิการบดีจะไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยก็ได้

ในกรณีอธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ให้สอบสวนพิจารณาดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับนี้ โดยให้อำนาจของอธิการบดีเป็นอำนาจของเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา และให้อำนาจของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลเป็นอำนาจของสภาสถาบัน

ข้อ ๗ กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งซึ่งอธิการบดีจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้ มีดังนี้

๗.๑ กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๗.๒ กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

๗.๓ กระทำความผิดจรรยาบรรณวิชาชีพโดยองค์กรวิชาชีพได้วินิจฉัยว่าเป็นการกระทำความผิดจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างร้ายแรง

ข้อ ๘ ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้ใดเคยถูกกล่าวหา หรือกระทำความผิดวินัยก่อนวันโอนมาบรรจุหรือปฏิบัติงานที่สถาบัน หากการกระทำนั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้อธิการบดีดำเนินการสอบสวนและลงโทษตามข้อบังคับนี้

หากเป็นกรณีที่อยู่ระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนมาบรรจุหรือปฏิบัติงานที่สถาบัน ก็ให้รอผลการสืบสวนหรือสอบสวนนั้นแล้วเสร็จ เมื่ออธิการบดีได้รับรายงานผลการสอบสวนแล้ว หากจะสั่งลงโทษทางวินัยก็ให้พิจารณาดำเนินการลงโทษตามข้อบังคับนี้ต่อไป

ข้อ ๙ ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้ใดถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่า ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แม้ ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้นั้นจะพ้นจากราชการหรือพ้นจากการปฏิบัติงานไปแล้ว อันมิใช่เพราะเหตุตาย

ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้นั้นภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้นั้นพ้นจากราชการหรือพ้นจากการปฏิบัติงาน

การดำเนินการสอบสวนแก่ผู้ที่พ้นจากราชการหรือพ้นจากการปฏิบัติงานไปแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ โดยในระหว่างที่ดำเนินการสอบสวน หากปรากฏว่า ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้นั้นถึงแก่ความตาย ให้อยู่ดีเรื่อง

หมวด ๒

คณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๐ เมื่ออธิการบดีได้รับทราบการกล่าวหาว่าข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้ใดกระทำความผิดวินัย หากเป็น

๑๐.๑ การกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริง เพื่อสอบสวนหาข้อเท็จจริงตามสมควรแล้วรายงานต่ออธิการบดีเพื่อพิจารณาสั่งลงโทษ

๑๐.๒ การกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริง เพื่อสอบสวนหาข้อเท็จจริงตามสมควร และหากพบว่ากรณีที่สอบสวนมีมูลอันควรกล่าวหาว่ามีการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยเพื่อสอบสวนแล้วรายงานต่ออธิการบดีเพื่อนำเสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคลพิจารณาสั่งลงโทษ

องค์ประกอบของคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนวินัย จะต้องแต่งตั้งจากข้าราชการหรือพนักงานสถาบันตามความเห็นสมควร จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน โดยประธานกรรมการต้องอยู่ในสังกัดสถาบันและดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และต้องมีนิติกรหรือผู้ได้รับวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่านิติศาสตรบัณฑิต ร่วมเป็นกรรมการด้วยอย่างน้อยหนึ่งคน โดยให้เจ้าหน้าที่ของกองบริหารทรัพยากรบุคคลเป็นเลขานุการ

ในกรณีการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนวินัย จะต้องไม่ใช่บุคคลเดียวกัน

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนวินัยแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะดำรงตำแหน่งต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ให้คณะกรรมการนั้นสอบสวนดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่มีความจำเป็น อธิการบดีอาจพิจารณาแต่งตั้งกรรมการจากข้าราชการหรือพนักงานจากสถาบันอุดมศึกษาหรือส่วนราชการอื่นมาร่วมเป็นกรรมการสอบสวนด้วยก็ได้

ข้อ ๑๑ เมื่ออธิการบดีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้กองบริหารทรัพยากรบุคคลดำเนินการดังนี้

๑๑.๑ แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปี รับทราบคำสั่งไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับคำสั่งหรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้แจ้งคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือที่อยู่ปัจจุบันของผู้นั้น เมื่อล่วงพ้นเจ็ดวันแล้ว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแล้ว

๑๑.๒ แจกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปยัง คณะกรรมการสอบสวน โดยให้วันวันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งเป็นวันเริ่มต้นการสอบสวน

ข้อ ๑๒ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านประธานกรรมการหรือกรรมการสอบสวนคนหนึ่งคนใด หรือทุกคนได้ ด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- ๑๒.๑ เป็นผู้กล่าวหา หรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- ๑๒.๒ รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา
- ๑๒.๓ มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา
- ๑๒.๔ เป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือเป็นพี่น้องร่วมบิดาหรือมารดา หรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันการ แต่งงานนับได้เพียงสองชั้นของผู้กล่าวหา
- ๑๒.๕ เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่กรณี
- ๑๒.๖ เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนของผู้ถูกกล่าวหา
- ๑๒.๗ มีเหตุอื่นใดที่อาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

การคัดค้านประธานกรรมการหรือกรรมการสอบสวนต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร โดยระบุข้อคัดค้าน และแสดงข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือเหตุผลที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้าน ยื่นต่ออธิการบดี ด้วยตนเองหรือจัดส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เมื่ออธิการบดีได้รับหนังสือคัดค้านแล้ว ให้ส่งไปยังกองบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อ ประทับตราลงรับตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และจัดส่งหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือ คัดค้าน ให้ประธานกรรมการสอบสวนทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ในกรณีที่ผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการสอบสวนเห็นว่า ตนมี เหตุอันอาจถูกคัดค้าน ให้ผู้นั้นรายงานต่ออธิการบดีเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ ๑๓ ให้อธิการบดีพิจารณาการคัดค้านหรือการแจ้งเหตุอันอาจถูกคัดค้าน ให้แล้วเสร็จ ภายในเจ็ดวันทำการ โดยหากเห็นว่า การคัดค้านหรือการแจ้งเหตุอันอาจถูกคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ให้เรียก ประธานกรรมการหรือกรรมการที่ถูกคัดค้านชี้แจงข้อเท็จจริง หรืออาจตรวจสอบได้ตามความเหมาะสมโดยไม่ ผูกพันกับการคัดค้าน และสั่งการให้เปลี่ยนประธานกรรมการหรือกรรมการสอบสวน แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ การ เปลี่ยนประธานกรรมการหรือกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ในกรณีที่อธิการบดีเห็นว่า การคัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอ ให้สั่งยกการคัดค้านพร้อมทั้ง แสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการ

หากอธิการบดีไม่สั่งการใดๆ ภายในระยะเวลาพิจารณา ให้ถือว่าผู้ซึ่งถูกคัดค้านหรือผู้ที่ แจ้งเหตุอันอาจถูกคัดค้าน พ้นจากการเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการสอบสวน และให้กองบริหาร- ทรัพยากรบุคคลดำเนินการเสนออธิการบดีเพื่อแต่งตั้งบุคคลอื่นให้ดำรงตำแหน่งแทน

ข้อ ๑๔ การประชุมคณะกรรมการสอบสวนและการดำเนินการสอบสวน ต้องมีกรรมการมา ประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด และต้องมีประธานกรรมการเข้าประชุมด้วย จึงจะ เป็นองค์ประชุม

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวน ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการหนึ่งคน ให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานกรรมการออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียง เป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๓

การสอบสวน

ข้อ ๑๕ การสอบสวนหาข้อเท็จจริงต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่ง หากไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จให้นำเสนออธิการบดีเพื่อขยายเวลาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

การดำเนินการสอบสวนวินัยต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่ง หากไม่สามารถดำเนินการสอบสวนได้ภายในกำหนด ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งมายังกองบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อนำเสนอนายกสภาสถาบันเพื่อพิจารณาขยายได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนต้องยื่นคำขอขยายก่อนสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่กำหนด โดยต้องค้นหาความจริงเพื่อพิสูจน์ความจริงแท้ในเรื่องที่กล่าวหาและให้เกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน

ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้ง

ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ห้ามมิให้บุคคลอื่นร่วมทำการสอบสวน

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยพิจารณาแล้วเห็นว่า มีเหตุผลและความจำเป็นที่ควรให้ผู้ถูกกล่าวหาพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เสนอความเห็นไปยังอธิการบดีเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ ๑๘ การนำเอกสารใดๆ หรือวัตถุใดๆ มาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่า ได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่สามารถนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหาย ถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่น จะใช้สำเนาเอกสารหรือพยานบุคคลมาสืบประกอบก็ได้

ข้อ ๑๙ เมื่อได้รับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ประธานกรรมการเรียกประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาวางแผนทางการสอบสวน

ในการวางแผนทางการสอบสวน ให้คณะกรรมการดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหา และให้จัดทำสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มี ทั้งที่เป็น

พยานวัตถุ พยานเอกสาร หรือการกระทำอันมีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุชื่อหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๒๐ เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่ยกกล่าวหาและวางแนวทางการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมกับจัดส่งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ การกระทำใด เมื่อใด อย่างไร เป็นเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหา และมีพยานหลักฐานใดที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งด้วยว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือคำชี้แจงแก่ข้อกล่าวหาด้วยตนเองหรือเป็นหนังสือประกอบกันก็ได้ ตลอดจนมีสิทธิอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยาน หลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหา และสิทธิในการนำนายความหรือที่ปรึกษากฎหมายของผู้ถูกกล่าวหาเข้ามาในการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนได้

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นบันทึกสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย แต่หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือที่อยู่ปัจจุบันของผู้นั้น การแจ้งข้อกล่าวหาเช่นนี้ ให้ทำบันทึกสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปี ที่ได้รับทราบอีกหนึ่งฉบับ และส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการแล้ว แม้จะไม่ได้รับบันทึกกลับคืนมาก็ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้ว

ข้อ ๒๑ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้มีบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว หากผู้ถูกกล่าวหาได้มาพบคณะกรรมการสอบสวนตามที่นัดหมาย หรือขอพบคณะกรรมการสอบสวนด้วยตนเอง และได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อคณะกรรมการสอบสวนว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวิสัย หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณ กรณีใด และให้บันทึกถ้อยคำที่รับสารภาพรวมทั้งเหตุผลที่รับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่ยกกล่าวหาโดยละเอียด จะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก่ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนไว้แล้ว ยังคงมีสิทธิยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติม หรือขอให้ถ้อยคำ หรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จได้

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเพื่อสอบปากคำในฐานะพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

ในกรณีที่พยานมาพบคณะกรรมการสอบสวน แต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่มา หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน

ข้อ ๒๔ ก่อนเริ่มการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาและพยานทราบว่า คณะกรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน มิให้คณะกรรมการสอบสวนกระทำการ ส่อล่วง ชูเชิญ ให้สัญญาหรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ

ข้อ ๒๕ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูก สอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน และมีให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวนเว้นแต่บุคคลซึ่ง คณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวน

เพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของ ผู้ถูกกล่าวหาเข้ามาในที่สอบสวนได้ การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาได้ทำลงต่อหน้าผู้ถูก กล่าวหา ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา เว้นแต่ผู้ถูกกล่าวหาจะได้คัดค้านเสียแต่ในขณะนั้น

ในกรณีที่ทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด ๆ อันทำให้การ สอบสวนไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจให้ทนายความหรือที่ปรึกษาของ ผู้ถูกกล่าวหาออกจากที่สอบสวนได้ และให้บันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้

ข้อ ๒๖ การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกถ้อยคำไว้แล้ว ให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเอง เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้ว ให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็น หลักฐาน และให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคนที่ร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้คณะกรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุดลบบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้คณะกรรมการสอบสวนหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อ กำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำ ในกรณีที่ ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้นำมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับโดย อนุโลม

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การ สอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมีไขพยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ จะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่สอบสวนนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่จะต้องสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ ประชาน กรรมการจะรายงานต่ออธิการบดีเพื่อขอให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานในท้องที่นั้นสอบสวนหรือรวบรวม พยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่าง ร้ายแรงในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการสอบสวน รายงานไปยังอธิการบดีโดยเร็ว

ถ้าอธิการบดีเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามรายงาน ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนในกรณีนั้น โดยจะเป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่ หรือมอบหมายให้คณะกรรมการสอบสวนชุดเดิมดำเนินการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้อื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่า ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำในเรื่องที่สอบสวนด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังอธิการบดีเพื่อพิจารณาต่อไป

ในกรณีที่อธิการบดีเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือประพฤติผิดจรรยาบรรณอันเป็นความผิดวินัย ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะเป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่ หรือมอบหมายให้คณะกรรมการสอบสวนชุดเดิมดำเนินการสอบสวนก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนชุดเดิมทำหน้าที่สอบสวน ให้แยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ ให้นำสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนใหม่ หรือบันทึกให้ปรากฏว่านำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิม มาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวนใหม่ด้วย

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๓๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้สอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา และรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาลงมติและจัดทำรายงานการสอบสวนเสนอต่ออธิการบดี ถ้ากรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเข้าใจแนบไว้กับรายงานการสอบสวน และถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๓ รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังนี้

๓๓.๑ สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้บันทึกไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย

๓๓.๒ วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

๓๓.๓ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยหรือไม่อย่างไร ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด หรือผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยกรณีใด ข้อใดและควรได้รับโทษสถานใด

ข้อ ๓๔ ในกรณีอธิการบดีพิจารณารายงานการสอบสวนแล้ว เห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็นการสอบสวนพร้อมคินรายงานการสอบสวนไปให้คณะกรรมการสอบสวนชุดเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้ว ให้สรุปความเห็นและพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติม และแก้ไขเพิ่มเติมรายงานการสอบสวนเพื่อเสนออธิการบดีพิจารณาต่อไป

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่ปรากฏว่า การสอบสวนดำเนินการไม่ถูกต้องในขั้นตอนใด ให้การสอบสวนในขั้นตอนนั้นเสียไป ในกรณีเช่นนี้ ให้อธิการบดีสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่ปรากฏว่า คณะกรรมการสอบสวนไม่แจ้งข้อกล่าวหาและจัดส่งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ หรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือนัดหมายเพื่อให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ให้อธิการบดีสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้อีกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจง ให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาต่อไป

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนและอธิการบดีเห็นว่า กรณีที่สอบสวนยังไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะพิสูจน์ได้ว่ามีมูลอันควรกล่าวหาว่าข้าราชการหรือพนักงานสถาบันกระทำความผิดวินัย ให้ยุติเรื่อง

หมวด ๔ การลงโทษ

ข้อ ๓๘ เมื่ออธิการบดีได้พิจารณารายงานการสอบสวนแล้ว หากเป็นกรณีข้าราชการหรือพนักงานสถาบันกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้อธิการบดีมีอำนาจสั่งลงโทษตามความร้ายแรงแห่งกรณี ดังนี้

๓๘.๑ กรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย ให้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หากมีเหตุอันควรงดโทษจะงดโทษภาคทัณฑ์ โดยให้ทำทัณฑ์บนหรือว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือ ซึ่งอธิการบดีอาจจะมอบหมายให้คณบดี/ผู้อำนวยการสำนัก/ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าหน่วยงาน เป็นผู้ทำทัณฑ์บนหรือว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือแทนได้

๓๘.๒ กรณีเห็นสมควรลงโทษตัดเงินเดือน ให้ลงโทษตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้า และเป็นระยะเวลาไม่เกินสามเดือน

๓๘.๓ กรณีเห็นสมควรลงโทษลดขั้นเงินเดือน ให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งได้ไม่เกินหนึ่งขั้น แต่โทษลดขั้นเงินเดือนของพนักงานสถาบัน ให้เปลี่ยนเป็นลดเงินเดือนครั้งหนึ่งได้ไม่เกินร้อยละที่พนักงานสถาบันได้รับการปรับอัตราเงินเดือนครั้งล่าสุด

ข้อ ๓๙ เมื่ออธิการบดีได้พิจารณารายงานการสอบสวนแล้ว หากเป็นกรณีข้าราชการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคลเพื่อพิจารณารายงานการสอบสวน และให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี และลงโทษในกรณีเฉพาะ ดังนี้

๓๙.๑ กรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ให้ลงโทษไล่ออก

๓๙.๒ กรณีแก้ไขผลการเรียนหรือผลการสอบของนักศึกษาโดยมิชอบ ให้ลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

๓๙.๓ กรณีเปิดเผยข้อสอบโดยมิชอบ ให้ลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

๓๙.๔ กรณีแอบอ้างเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่นเป็นผลงานทางวิชาการของตน ให้ลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

๓๙.๕ กรณีล่วงละเมิดทางเพศกับนักศึกษาหรือบุคลากรของสถาบัน ให้ลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

๓๙.๖ กรณีประพฤติชั่วสวหรือกระทำอนาจารที่ไม่ร้ายแรง จะลงโทษต่ำกว่าปลดออกหรือไล่ออกก็ได้

ส่วนในกรณีพนักงานสถาบันกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓๙.๑ ๓๙.๒ ๓๙.๓ ๓๙.๔ และ ๓๙.๕ ให้ลงโทษไล่ออก แต่หากเป็นกรณีตามข้อ ๓๙.๖ จะลงโทษต่ำกว่าไล่ออกก็ได้

ข้อ ๔๐ ในกรณีสอบสวนข้าราชการหรือพนักงานสถาบันที่พ้นจากราชการไปแล้ว ตามข้อ ๔ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้ดำเนินการสอบสวนแล้วเสร็จ ให้เสนอรายงานต่ออธิการบดีเพื่อพิจารณา หากอธิการบดีเห็นว่า ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เสนอต่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคลเพื่อพิจารณาสั่งลงโทษตามความร้ายแรงแห่งกรณี ดังนี้

๔๐.๑ ปลดออก หรือ ไล่ออก

๔๐.๒ ในกรณีที่ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้นั้นได้พ้นจากราชการ เพราะถูกลงโทษไล่ออก และการพิจารณาผลการสอบสวนจะลงโทษไม่ถึงไล่ออก หรือไล่ออกเพราะเหตุอื่นใดอันมิใช่เพราะเหตุทุจริต จะพิจารณาสั่งลงโทษก็ได้

๔๐.๓ ในกรณีที่ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้นั้นได้พ้นจากราชการ เพราะถูกลงโทษไล่ออกโดยเหตุอื่น และการพิจารณาผลการสอบสวนพึงได้ว่าข้าราชการหรือพนักงานสถาบัน ผู้นั้นกระทำการทุจริต ให้เปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษไล่ออกเพราะเหตุอื่น เป็นคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการเพราะทุจริต

๔๐.๔ ในกรณีที่การพิจารณาผลการสอบสวนพึงได้ว่า ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้นั้นกระทำความผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน จะงดโทษนั้นเสียก็ได้

ข้อ ๔๑ การสั่งลงโทษทางวินัย ให้ทำเป็นคำสั่ง โดยแสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยในกรณีใด ตามมาตราใด ลักษณะของการกระทำความผิด และโทษที่ส่งแก่ผู้กระทำความผิด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิ หลักเกณฑ์และวิธีการ ระยะเวลาในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้ด้วย

ข้อ ๔๒ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ห้ามมิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง

ข้อ ๔๓ การสั่งลงโทษปลดออก หรือ ไล่ออก ห้ามมิให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

๔๓.๑ ในกรณีที่ให้มีคำสั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อจะสั่งลงโทษปลดออก หรือ ไล่ออก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันพักราชการหรือวันให้ออกจากราชการไว้ก่อนแล้วแต่กรณี

๔๓.๒ ในกรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นหรือตั้งแต่วันที่ถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี

๔๓.๓ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งลงโทษนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นเกษียณอายุราชการ หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี

๔๓.๔ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งลงโทษได้ลาออกแล้ว ให้ยกเลิกคำสั่งอนุญาตให้ลาออก และให้ออกคำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ลาออก

การทำทัณฑ์บน การว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือ

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่อธิการบดีตักโทษภาคทัณฑ์แก่ผู้กระทำความผิดวินัยเล็กน้อย แต่ให้ทำทัณฑ์บนให้กองบริหารทรัพยากรบุคคลดำเนินการ ดังนี้

๔๔.๑ แจ้งผลการสอบสวนไปยังผู้กระทำผิด และจัดทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ โดยมีข้อความสำคัญแสดงว่า ผู้กระทำผิดขอให้สัญญาไว้ต่ออธิการบดีว่าจะไม่กระทำความผิดในลักษณะที่ต้องถูกสอบสวนอีก หากปรากฏว่ามีการกระทำความผิดซ้ำในลักษณะดังกล่าว ผู้กระทำผิดยินยอมรับการดำเนินการทางวินัยโดยไม่ขอลดหย่อนโทษหรือลดโทษแต่อย่างใด

๔๔.๒ จัดให้ผู้กระทำผิดลงนามในหนังสือทัณฑ์บน ในฐานะผู้ให้สัญญา และเสนออธิการบดีเพื่อลงนามในฐานะผู้รับสัญญาและจัดเก็บหนังสือทัณฑ์บนไว้ในประวัติของผู้กระทำผิดเพื่อเป็นหลักฐานต่อไป

๔๔.๓ ในกรณีที่อธิการบดีมอบหมายให้คณบดี/ผู้อำนวยการสำนัก/ผู้อำนวยการกอง/หัวหน้าหน่วยงาน เป็นผู้ทำทัณฑ์บน ให้กองบริหารทรัพยากรบุคคลแจ้งเรื่องไปยังหน่วยงานเพื่อให้ดำเนินการจัดทำทัณฑ์บนตามข้อ ๔๔.๑ โดยจัดให้ผู้กระทำผิดลงนามในฐานะผู้ให้สัญญา และผู้ได้รับมอบหมายจากอธิการบดีลงนามในฐานะผู้รับสัญญา และจัดส่งหนังสือทัณฑ์บนไปยังกองบริหารทรัพยากรบุคคลต่อไป

ข้อ ๔๕ ในกรณีที่อธิการบดีตักเตือนภาคทัณฑ์แก่ผู้กระทำผิดวินัยเล็กน้อยแต่ให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือ ให้กองบริหารทรัพยากรบุคคลดำเนินการ ดังนี้

๔๕.๑ แจ้งผลการสอบสวนไปยังผู้กระทำผิด และจัดทำหนังสือว่ากล่าวตักเตือนเพื่อเสนออธิการบดีลงนาม โดยต้องมีข้อความแสดงให้เห็นว่า ชำราชการหรือพนักงานสถาบันควรตระหนักถึงหน้าที่ในการรักษาวินัยโดยเคร่งครัด การกระทำที่ต้องถูกสอบสวนเป็นการกระทำผิดวินัยที่อาจทำให้เกิดความเสียหายแก่หน้าที่ สถาบัน หรือเกียรติยศชื่อเสียงของตนเองและวงศ์ตระกูล อาจต้องรับโทษทางวินัย และเมื่ออธิการบดีลงนามแล้ว ให้จัดส่งไปยังผู้กระทำผิดเพื่อทราบ

๔๕.๒ ในกรณีที่อธิการบดีมอบหมายให้คณบดี/ผู้อำนวยการสำนัก/ผู้อำนวยการกอง/หัวหน้าหน่วยงาน เป็นผู้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือ ให้กองบริหารทรัพยากรบุคคลแจ้งเรื่องไปยังหน่วยงานเพื่อให้ผู้ได้รับมอบหมายจากอธิการบดีลงนามในหนังสือว่ากล่าวตักเตือนตามข้อ ๔๕.๑ ไปยังผู้กระทำผิด และให้จัดส่งสำเนาหนังสือว่ากล่าวตักเตือนมายังกองบริหารทรัพยากรบุคคลต่อไป

หมวด ๕

การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๔๖ การสั่งให้ข้าราชการพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือสั่งให้พนักงานสถาบันพักงานไว้ก่อน ต้องสั่งตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ซึ่งต้องระบุเหตุผลในการสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย การจะสั่งให้ผู้นั้นพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

๔๖.๑ ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ และอธิการบดีพิจารณาเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

๔๖.๒ ผู้นั้นมีพฤติกรรมที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา

๔๖.๓ ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษาและได้ถูกควบคุมขัง หรือต้องจำคุกเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

๔๖.๕ ผู้ที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวน และต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้ที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และอธิการบดีพิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่

ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๔๗ การสั่งพักราชการ ให้สั่งพักตลอดเวลาที่มีการสอบสวนพิจารณา แต่ต้องไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัย เว้นแต่กรณีผู้ถูกสั่งพักได้ร้องทุกข์และอธิการบดีพิจารณาเห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณาและไม่มีก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย หรือการสอบสวนทางวินัยไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ก็สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นก็ได้

ข้อ ๔๘ ในกรณีที่ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยหลายสำนวน หรือถูกฟ้องคดีอาญาหลายคดี เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ถ้าจะสั่งพักราชการ ให้สั่งพักทุกสำนวนและทุกคดี

ในกรณีที่สั่งพักราชการในสำนวนใดหรือคดีใดไว้แล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นมีการณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้นอีก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ก็สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีอื่นที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย

ข้อ ๔๙ การสั่งพักราชการ ห้ามมิให้สั่งพักย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักราชการอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักราชการในเรื่องนั้น ให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกคุมขัง หรือต้องจำคุก

ข้อ ๕๐ คำสั่งพักราชการต้องทำเป็นหนังสือ โดยระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพักตลอดจนกรณีและเหตุที่สั่งให้พักราชการ

เมื่อได้มีคำสั่งให้ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้ใดพักราชการแล้ว ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบและพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งให้ด้วย ในกรณีที่ไมอาจแจ้งให้ผู้นั้นทราบได้ หรือผู้นั้นไม่ยอมรับทราบคำสั่ง ให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการของผู้นั้น และมีหนังสือแจ้งพร้อมกับส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้นั้น ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือที่อยู่ปัจจุบันของผู้นั้น ในกรณีเช่นนี้ เมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับตั้งแต่วันที่ส่ง ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งพักราชการแล้ว

ข้อ ๕๑ เมื่อข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการ ตามข้อ ๔๖ และอธิการบดีพิจารณาเห็นว่า การสอบสวนพิจารณาหรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุอันอาจถูกสั่งพักราชการนั้นจะแล้วเสร็จโดยเร็ว อธิการบดีจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้ โดยให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องการสั่งพักราชการ ตามข้อ ๔๗ ๔๘ ๔๙ และ ๕๐ มาใช้บังคับกับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๕๒ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้ใดพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาแล้ว ต่อมาเมื่อการสอบสวนพิจารณาแล้วเสร็จ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

๕๒.๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีเสนอ คณะกรรมการบริหารงานบุคคลเพื่อพิจารณาสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ตามข้อ ๓๔ หรือตามความร้ายแรง แห่งกรณี

๕๒.๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ให้อธิการบดีพิจารณา สั่งลงโทษตามข้อ ๓๔ และสั่งผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดิม

๕๒.๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้ เนื่องจาก เกษียณอายุราชการ หรือเกษียณอายุตามระเบียบการบริหารงานพนักงานสถาบันแล้ว การลงโทษให้เป็นพับไป

๕๒.๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำความผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับ ราชการได้เนื่องจากเกษียณอายุราชการ การลงโทษให้เป็นพับไป แต่ให้อธิการบดีมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจาก ราชการไว้ก่อน เพื่อให้ข้าราชการเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และ พนักงานสถาบันเป็นผู้เกษียณอายุตามข้อบังคับการบริหารงานพนักงานสถาบัน

๕๒.๕ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้อธิการบดีสั่งให้ผู้นั้น ออกจากราชการตามเหตุนั้นโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่

๕๒.๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นมิได้ กระทำความผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ให้อธิการบดีสั่งยุติเรื่องและสั่งผู้นั้นกลับเข้า ปฏิบัติหน้าที่

๕๒.๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นมิได้กระทำความผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะ ต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้เนื่องจากเกษียณอายุ ราชการ หรือเกษียณอายุตามข้อบังคับการบริหารงานพนักงานสถาบันแล้ว ให้อธิการบดีสั่งยุติเรื่อง

๕๒.๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นมิได้กระทำความผิดวินัย และไม่มี กรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้เนื่องจาก เกษียณอายุราชการ ให้อธิการบดีสั่งยุติเรื่องและมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อให้ข้าราชการ เป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และพนักงานสถาบันเป็นผู้เกษียณอายุ ตามข้อบังคับการบริหารงานพนักงานสถาบัน

๕๒.๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นมิได้ กระทำความผิดวินัย แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้สั่งให้ออกจากราชการตามเหตุนั้น โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๕๓ ในกรณีที่สั่งผู้ถูกให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ หรือสั่งผู้ถูกให้ออก จากราชการไว้ก่อน ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใ้การลงโทษเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้นั้นมี สถานภาพเป็นข้าราชการหรือพนักงานสถาบันตลอดระยะเวลาที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เสมือนว่าผู้นั้น เป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

การจ่ายเงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออื่นๆ ของผู้ถูกสั่งพัก ราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น สำหรับผู้ถูก สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

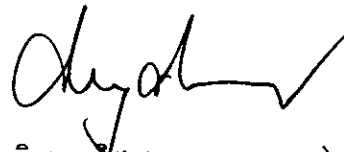
ข้อ ๕๔ เมื่ออธิการบดีได้พิจารณาสั่งลงโทษในกรณีข้าราชการหรือพนักงานสถาบันได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือคณะกรรมการบริหารงานบุคคลได้พิจารณาสั่งลงโทษในกรณีข้าราชการหรือพนักงานสถาบันได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว ให้รายงานต่อสภาสถาบันเพื่อทราบ

ในกรณีที่สภาสถาบันพิจารณาเห็นว่า อธิการบดีหรือคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมิได้สั่งลงโทษโดยเคร่งครัดหรือเป็นธรรม จะสั่งให้อธิการบดีหรือคณะกรรมการบริหารงานบุคคลทบทวนการสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

ข้อ ๕๕ การดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การสั่งลงโทษ การสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือการอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ให้นำหลักเกณฑ์หรือวิธีการในเรื่องที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๖ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

(นายจรรยา อัครางกูร ณ อยุธยา)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์